

IEROMONAH
HRISTODULOS AGHIORITUL

LA APUSUL
LIBERTĂȚII

ediția a treia

Traducere revizuită de Zenaida Luca

editura
Σοφία

București

CUPRINS

Cuvânt înainte la ediția românească	5
Dedicație	13
Destinatarii acestei cărți	14
Scopul acestei cărți	16
Prolog	17

PARTEA ÎNTÂI

Introducere	23
Dorim Uniunea Europeană	24
Dorim noi, creștinii ortodocși, o uniune a popoarelor Europei ?	25
Două cuvinte despre istoria Uniunii Europene	27
Necesitatea creării unui sistem european	28
Dreptul comunitar prevalează și e superior oricărei legi naționale, ca și Constituției	34
Cum ni se impune să fie UE	37
E necesar un referendum ?	43
Deasupra referendum-ului se află consfăințirea drepturilor omului și ale fiecărui cetățean	44
Cine nu vrea unirea noastră cu Europa ?	46
Nu avem avantaje economice	50
Epilog la partea întâi	53

PARTEA A DOUA. ACORDUL SCHENGEN

Introducere	55
Acordul Schengen – câteva date istorice	55
Conținutul acordului	56

Caracterul antidemocratic al acordului	57
Proiect de lege – „Protejarea individului de prelucrarea datelor cu caracter personal“	59
Mai regaliști decât regele	59
Denumirea Legii 2472/1997	61
Legea 2472/1997 va fi în vigoare până la validarea acordului	61
Emiterea identităților electronice nu e opțională	63
Cum se leagă Acordul Schengen de numărul 666	65
Statutul legal în țara noastră astăzi	70
Infrastructura unei dictaturi universale	74
Noul mod de culegere și de prelucrare a datelor	76
Dacă sunt curat, de ce trebuie să mă tem ?	84
Anexă (vineri, 16 mai 1997)	85
Două mari consecințe	86
Atenție !	87
Esența problemei este desființarea libertății noastre și acceptarea de bunăvoie din partea noastră a unui sistem care ne privează de libertate	89

STUDIUL ELECTRONIC

Introducere	95
Sistemul de cod European Article Numbering	98
Structura codului barat EAN-13	98
„Caractere auxiliare“ – Barele de siguranță	103
Însinuarea metodică a numărului 666 în viața noastră ..	115
Într-adevăr, ne temem	121
Supunerea noastră trebuie să dovedească discernământ ..	123
Cine nu este teolog ?	131
De ce vom fi osândiți pentru semn ?	133
Care subiect are întâietate ?	139
Cum vom proceda cu banii și cum vom mânca ?	140
Criza artificială	148
Dați Cezarului ce-i al Cezarului	156
„Rătăciți, dacă nu cunoașteți Scripturile“	158

De vreme ce sunt scrise că vor veni... ..	161
„Puțin aluat dospește toată frământătura“	164
Ce putem face ?	166
„În păcate te-ai născut întreg și tu ne înveți pe noi ?“ ..	168
Soluția nu este să întoarcem pagina	176

Apel către preacucernica noastră ierarhie și către conducerea duhovnicească și politică a țării ... 184

ANEXA 1. CIRCULARA SF. SINOD AL BISERICII ORTODOXE ELENE

Acordul Schengen și legea pentru Protejarea individului la prelucrarea datelor cu caracter personal ..	185
Pe tema lui Antihrist și a pecetuirii	186
Numărul 666	187
Să nu fie acceptat	188

ANEXA 2. DECLARAȚIA SFINTEI CHINONITE A MUNTELUI ATHOS

Comunicatul Sfintei Sinaxe Duple Extraordinare a Sfântului Munte	191
--	-----

ANEXA 3

Câteva date biografice ale Cuviosului Paisie Aghioritul ..	195
--	-----

ÎN LOC DE EPILOG LA EDIȚIA ROMÂNESCĂ

Cuvânt al Sfântului Efrem Sirul, pentru a doua venire a Domnului, sfârșitul lumii și venirea lui Antihrist ..	205
---	-----

Grecia este singura țară care în trecut a avut de îndurat cele mai cumplite suferințe de la Apus și care a suferit mari dezastre, urmarea cărora e faptul că astăzi am rămas cu sute de ani în urmă.

(Nu mă voi referi pe larg la istorie, nu mă voi opri nici la cruciade, nici la contra-acțiunile Sfintei Alianțe din timpul revoluției de la 1821, nici la rolul pe care l-au jucat forțele europene în timpul campaniei din Asia Mică și în tragedia care i-a urmat în jurul anului 1922, nici la atitudinea ostilă și ipocrită a statelor din vestul Europei în timpul celui de-al doilea război mondial, în 1940, nici la atâtea și atâtea alte evenimente, mai recente sau mai vechi, pentru că le sunt tuturor cunoscute.) Dar dacă cineva dorește să pună capăt umilintelor și distrugerilor, nu poate fi, logic, altcineva decât noi, grecii. Așadar, noi toți doream și visam o alianță, o prietenie, în câteva cuvinte o Europă unită, în spiritul solidarității între state, din care să lipsească cu desăvârșire atitudinile divergente și urmărirea unilaterală a intereselor naționale.

Încă un motiv important care ne-a făcut să considerăm imperioasă nevoia de a fi creată o Europă unită este și faptul că mica noastră țară este singura printre celelalte țări europene, care are ceva specific: împotriva ei uneltesc direct sau „subteran“ toate țările cu care se învecinează. (Este oare întâmplător ? Nu vom examina aici această chestiune.) Oricum, amenințarea unui război catastrofal ne atârână deasupra capului. Este așadar logic ca, chiar dacă toate câte le-am pomenit mai înainte n-ar proveni dintr-o judecată artificială, creată ca să ne oblige să recurgem la Apus, totuși, noi singuri simțim de la sine nevoia să sprijinim micile noastre forțe pe ajutorul unei

supraputeri cum este aceea care se creează astăzi, cea a Europei unite. Prin urmare, ca să vorbim limpede, spunem că: noi dorim și urmărim, așa cum n-o dorește nici un alt popor european, să ne integrăm în această Europă unită. Să înceteze așadar aceia care nutresc sentimente antigrecești să ne mai acuze că nu dorim binele și că nu urmărim interesul patriei noastre, bine care decurge, așa cum susțin ei în cazul de față, din unirea noastră cu Europa, pentru că noi dorim și o declarăm deschis, unirea aceasta, așa cum n-o dorește nici un alt popor, și avem și imbolduri curate care ne împing, ca unii ce sunt neputincioși, să cerem ajutorul celor puternici.

Dimpotrivă, germanul, de exemplu, nu are în jurul lui nici dușmani care să-l amenințe și nici alții n-au vrut să-l distrugă. De aceea, e firesc ca motivele care îl împing spre uniune să fie absolut diferite de ale noastre. El o dorește numai și numai pentru că piața lui este suprasaturată și caută să și-o extindă; de aceea a și inventat, împreună cu alții, crearea Pieței Comune, îngrijindu-se vizibil dinainte ca întreaga legislație să fie în favoarea lui, pentru că altfel o asemenea uniune n-ar fi avut nici un sens pentru el. De aceea și promovează punctul de vedere conform căruia va trebui ca, în luarea de decizii, să existe un raport diferit al voturilor fiecărui stat membru, proporțional cu populația lui, lucru care, natural, avantajează statele mari și nu pe cele mici.

Dorim noi, creștinii ortodocși, o uniune a popoarelor Europei ?

Domnul nostru Iisus Hristos este singurul care are și care ne învață dragostea desăvârșită și dezinteresată. El,

ca Părinte ceresc, a dorit și dorește să vadă că toți copiii Lui se iubesc și că sunt uniți în spiritul Dragostei și al Adevărului. El Însuși, la prima Sa venire, de-a lungul întregii vieți pământești, S-a străduit să ne unească pe toți. Totuși, nevoind să încalce liberul arbitru al omului, pentru că noi n-am vrut să ne lepădăm de patimile noastre, n-a reușit în încercarea Lui și cu durere ne-a spus: „De câte ori am voit să adun pe fiii tăi, după cum adună pasărea puii săi sub aripi, dar nu ați voit“ (Matei 23, 37); și în rugăciunea Sa arhierescă Se roagă fierbinte pentru această dorință a Sa: „Dar nu numai pentru aceștia Mă rog, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor, ca toți să fie una... ca ei să fie desăvârșiți întru unime“ (Ioan 17, 20-21, 23).

Apostolii au luat ca o încredințare dorința Domnului nostru și au îndemnat pe fiecare să-și lase patimile și dorințele interesate și să ajungă toți la această unire și înfrățire a popoarelor „unde nu mai este elin și iudeu (german sau italian)... barbar sau scit, rob sau om liber“ (Coloseni 3, 11). În altă parte, iarăși, Apostolul Pavel mărturisește că dorește ca toți să ajungem la această înfrățire „unde nu mai este iudeu, nici elin, nu mai este nici rob, nici om liber, nici bărbat, nici femeie, pentru că voi toți una sunteți în Iisus Hristos“ (Galateni 3, 28).

Iar Sfânta noastră Biserică de secole se roagă neîncetat pentru pacea întregii lumi și pentru unirea tuturor. Așadar, scopul Sfintei noastre Biserici este acesta: să alunge patimile din oameni și, ca urmare, și din popoare, să-i înfrățească și să-i unească cu Tatăl nostru care este același, dar în spiritul libertății. Prin urmare, o asemenea mișcare de înfrățire a popoarelor și o asemenea încercare de unire și de pace n-a fost cu puțință să nu fi fost îmbră-

țișată și de Biserica noastră. Așadar, ca creștini, dorim și vrem unirea popoarelor și dorim să nu mai fie evreu, sau grec, sau german, sau italian, sau olandez; ba mai mult decât atât, suntem cei dintâi care o voiam și o căutam și care ne rugam pentru împlinirea ei.

Două cuvinte despre istoria Uniunii Europene

Anumite cercuri necunoscute și obscure, având drept instrumente pe cancelarul german Konrad Adenauer și pe ministrul de externe al Franței Robert Schumann, au lansat ideea construirii unei Comunități Europene a cărbunelui și a oțelului. Pentru această idee au contrasemnat în aprilie 1951: Franța, Germania de Vest, Italia și țările Beneluxului. La 25 martie 1957 aceste țări au purces și au contrasemnat Convenția de la Roma, creând astfel CEE (Comunitatea Economică Europeană), care avea deja organe și mecanisme legiferate pentru luarea deciziilor. Această CEE s-a extins treptat, cuprinzând în total 15 țări. În februarie 1992, în orașul Maastricht din Olanda, cele 12 țări de pe atunci au semnat și au intrat deja în procesul de transformare a CEE în Uniunea Europeană (UE) prin celebra Convenție de la Maastricht. Prin validarea ei s-a modificat radical convenția inițială de constituire semnată la Roma în 1957, comunitatea economică a intrat într-un proces de unificare militară, politică și monetară și deja s-a creat UE. Din acest moment au început să apară tot mai mult nori negri la orizontul Europei și a devenit vizibil caracterul antidemocratic prin care se încearcă constituirea acestei uniuni.

Necesitatea creării unui sistem european

O constatare comună este aceea că cercurile care promovează ideea unificării europene purced treptat la materializarea ei, dezvăluind popoarelor încet-încet, puțin câte puțin, forma pe care vor s-o dea Europei Unite. Astfel, arată limpede că nu vor ca popoarele să înțeleagă de la început ce li se pregătește la sfârșit.

Ne e imposibil să descriem în această carte, cu toate amănunțele, tot ce cuprind aceste acorduri și convenții; ne vom exprima însă obiecțiile și vom spune care e părerea noastră. Așadar le spunem acestor cercuri:

1. Întrucât susțineți că ați creat UE exclusiv pentru bunăstarea și pacea popoarelor, atunci de ce n-ați creat și un cadru legal, o Constituție europeană, care să consfințească toate drepturile omului și ale cetățeanului ca și prevederile fundamentale ale constituțiilor naționale privind consfințirea libertății fiecărui cetățean în parte? De ce n-ați creat un program de convergență cu măsuri concrete unde să se vadă limpede întregul plan al evoluției noastre în cadrul UE și care va fi forma ei finală? Oare n-ar fi trebuit să supuneți acest plan atenției guvernelor naționale, și ele, la rândul lor, să-l supună judecării și controlului popoarelor lor? Popoarele n-ar fi trebuit ca prin referendum (drept care în patria noastră decurge din art. 44 al Constituției, art. care prevede anunțarea unui referendum „pentru proiectele de lege votate, care reglementează o problemă socială foarte importantă”) să aprobe sau să respingă acest plan sau să ceară modificarea lui, așa cum ar dori, de vreme ce pentru ele spuneți că realizați această uniune?

2. Nu numai că nu ne-ați spus ce plănuți, dar sistematic ne-ați ascuns și costul acestei convergențe. Nu

ne-ați informat ce sacrificii trebuie să suferim, nu ne-ați spus, cu alte cuvinte, că trebuie să ne transformăm din cetățeni liberi în supuși și, mai mult chiar decât atât, supuși controlați electronic. Nici măcar nu ne-ați întrebat dacă suntem dispuși la aceste sacrificii sau dacă ne stă în putință să le facem. Pur și simplu, fără să întrebați pe nimeni, ați considerat că e bine să ne aruncați în mare și câți se îneacă, să se înece, câți înoată, să înoate, și dacă sunt norocoși și scapă de rechini... au scăpat.

Puteți să ne spuneți cum ați acceptat să semnați în alb aderarea la o Uniune Europeană a cărei formă finală rămâne încă necunoscută, o UE care n-are Constituție și legi cunoscute de la început? Cum ați acceptat să intrați într-o Europă unde toate se uneltesc în întuneric și cum ați acceptat și ați semnat fără condiții pentru o uniune pe care au făcut-o „cu sens unic”, o uniune în care convențiile și legile se fabrică „din mers”, ascunzând scopul îndepărtat pe care îl urmăresc, care nu sunt altceva decât enigme pe care înalta autoritate de la Bruxelles le interpretează de fiecare dată așa cum îi convine; convenții și legi care se schimbă, care sunt reconsiderate de la o zi la alta și care arată mereu o altă față a Europei, diferită de cea de la început? Chemăm ca martor al spuselor noastre pe respectabilul nostru ministru al justiției, domnul Evanghelos Ianopoulos, care în a VI-a ședință a Camerei din 31 iulie 1992 (în care s-a discutat validarea Convenției de la Maastricht) printre altele a spus și următoarele despre toate convențiile de tip Maastricht, Schengen ș. a. m. d., mărturisind necunoscutul parcursului și al scopului acestora: „Putem ști care e începutul acestor convenții internaționale, dar nimeni nu știe care e parcursul, care e sfârșitul și care e scopul lor” (din procesele verbale ale Camerei).

3. Cea mai mare crimă comisă în acest moment este însă desființarea art. 1, § 2 și 3 din Constituția Greciei, fiindcă aceste paragrafe prevăd „că fundamentul unui stat este suveranitatea poporului. Toate puterile izvorăsc din popor și există numai pentru el și pentru națiune”; și, ca să ne facem înțeleși, vom explica despre ce e vorba în puține cuvinte: până acum Constituția noastră recunoștea ca unic suveran și ca unică putere poporul; poporul era stăpân: alegea 300 de reprezentanți și îi plasa în Cameră ca funcționari ai săi, ca să-i reprezinte părerile și ca să împlinească opera pe care i-o încredința el însuși s-o ducă la îndeplinire, de unde și denumirea de „miniștri” (*υπουργοι*, de la *υπουργος* = cel care ajută la, servitor, care înseamnă: „cei de sub lucrare” – *υπο το εργον* n. tr.). Constituția noastră afirmă limpede că toate puterile izvorăsc din popor și există numai pentru el (pentru a-l sluji); de aceea și vedem că, dacă un guvern nu exprima voința poporului, acesta protesta, ceea ce avea ca rezultat faptul că guvernul se conforma indicațiilor lui. Astăzi însă, unii din cei care ne reprezintă, fără măcar să întrebe poporul, care le este stăpân și care nu le dă dreptul să facă fără nici un control tot ce doresc, au schimbat stăpânul, diminuând rolul poporului și transformându-l din stăpân în supus al unei autorități supreme, necontrolate și cu totul străine de popor; ei s-au angajat să nu mai asculte de acum înainte ce dorește poporul grec, ci ce le spune puterea de la Bruxelles, care stabilește și face de acum înainte regulile vieții poporului, atât la nivel național, cât și la nivelul vieții personale. De aceea, oricât veți protesta dumneavoastră și oricât veți manifesta pentru o revendicare dreaptă, auziți și veți auzi de acum înainte, de pe o bază sigură, de la politicienii noștri aceasta: „E recomandare comunitară și

suntem obligați să ne supunem; de aceea nu putem face altfel“.

Puteti, fraților, să vă închipuiți ce urmări nefaste va avea această schimbare ? „Pe drumuri să cădeți și sufletul să vi-l dați“ și pe nemți tot n-o să-i intereseze și o să vă silească să le aplicați recomandarea ! Aș vrea să-l chem aici ca avocat pe ministrul nostru Gherasimos Arsenis, care la 27 iulie 1992, în cea de a doua sesiune a Camerei, printre alte cuvinte de mare importanță a spus și ceea ce urmează: „Convenția de la Maastricht este o chestiune serioasă; în puține cuvinte, convenția de la Maastricht redistribuie puterile sau, ca să fiu mai exact, le transferă de la organele prevăzute chiar de Constituție organelor centrale ale Europei. O asemenea chestiune atât de serioasă ar fi trebuit discutată în Cameră, lăsându-ne un răgaz de timp și după ce va fi fost consultat în totalitate poporul elen. Convenția de la Maastricht este un compromis istoric; este un compromis istoric al marilor puteri care avansează cu pași mici și evazivi. Nu veți vedea în textul Convenției de la Maastricht adevărata viziune a europenilor. Nu veți vedea în această Convenție ecoul gândirii subtile și profunde a unui Goethe, nu veți vedea în Convenție armonia unui Beethoven. Veți simți însă foarte puternic mâna grea a unui bancher german“.

Aceste lucruri le-a spus atunci ministrul nostru și a fost aplaudat cu mult entuziasm de întregul PA.SO.K. A doua zi, domnul deputat Dimitris Kostopoulos, a completat: „Referentul PA.SO.K-ului, ieri și, în general, însuși președintele său azi au vorbit despre Goethe și Beethoven, spunând că nu se află în Convenție, unde există însă mâna grea a unui bancher german; noi vom spune doar atât: piciorul sau cizma grea a capitalului financiar al Germaniei“.

Îi întrebăm așadar direct pe toți guvernanții noștri și pe toți cei responsabili: a) De ce nu ne-ați informat ? De ce atunci când ați fost desemnați la alegeri nu ne-ați spus absolut nimic, încât să fiți împuterniciți de popor să acționați în consecință ? Nu știți, domnilor, că afacerea în discuție (a transferului de putere) depășește hotarele jurisdicției Camerei ? Este oare posibil, fiindcă tot invocați democrația, să hotărâți în lipsa poporului grec și să ce-dați drepturile suverane ale țării noastre celor de la Bruxelles sau de altundeva ? Îi întrebăm: democrație avem oare sau o abominabilă dictatură ? Astăzi se întâmplă lucruri monstruoase: în timp ce îi arătăm cu degetul pe cei ce timp de 7 ani au încălcat Constituția și în timp ce sărbătorim căderea regimului lor și restaurarea democrației și repunerea în vigoare a Constituției, astăzi, când unii ne desființează Constituția după un plan amănunțit gândit și, mai mult decât atât, prin transferarea puterilor în afara Greciei (lucru pe care nu l-a făcut regimul anterior) la voi domnește o tăcere de pește.

Dacă oamenii noștri politici, dacă ocârmuitorii noștri duhovnicești și poporul ca un singur trup nu înțeleg acum imediat ce dorim să spunem, atunci peste puțin timp vom simți tot mai puternic gheata germanilor, dacă bineînțeles n-am început deja s-o și simțim, așa cum spuneau reprezentanții noștri parlamentari: „Și aici intrăm deja în acordul Maastricht. Dacă vreți să știți, eu intru cu inima grea, nu pentru că sunt mai exagerat de patriot decât dumneavoastră, ci pentru că știu că intrăm desculți în mărăcini; și nu pentru că vom deveni o Europă germană, sau o Europă a Germaniei, ci pentru că suntem deja“ (Evanghelos Iannopoulos, sesiunea a VI-a din 31 iulie 1992).

În mod sigur, încă de pe acum au grijă să nu existe pentru popoare nici un fel de posibilități de a reacționa. Atunci când popoarele își vor da seama că cineva le-a luat dreptul uman elementar la libertate și la posibilitatea de expresie și că deja sunt nevoite să urmeze recomandările comunitare obligatorii, vor ajunge la revoltă populară și vor protesta. Cercurile UE știau, atunci când au hotărât să porceadă la luarea acestor măsuri antidemocratice, că opțiunile lor, după ce la un moment dat vor fi recunoscute de popoare, vor duce pe bună dreptate la reacții violente. Astfel au inventat acest celebru acord de la Schengen pentru a-i putea, justificând că apără interesul european, public și național sau interesul siguranței publice, învinovați pe toți cei care își vor revendica drepturile omului; va deveni atunci ilegal să mai pretindă cineva aceste drepturi, de vreme ce, bineînțeles, ele n-au mai fost consfințite. Prin urmare, oricine le va revendica va fi considerat vinovat și va fi pus sub urmărire. Lucrurile acestea vi le spunem acum, pentru că mai târziu ni se va interzice să mai vorbim public despre ele, de vreme ce vor deveni o piedică în calea planurilor lor. Deja astăzi, când vorbim, în Europa încep să fie montate uriașe rețele electronice dotate cu camere speciale, care vor urmări pe străzi toți cetățenii, aplicându-se astfel o supraveghere a tot și a toate, cu pretextul, natural, al combaterii criminalității. Întrebați din curiozitate pentru ce motiv se cumpără sisteme de localizare mondială prin satelit (G.P.S. – Global Positionings Systems). Pentru că ei intenționează, știind că va veni un timp în care veți înțelege că ați fost înșelați și în care veți dori să reacționați, să devină realitate instalarea unei supravegheri totale, pentru a putea exercita un control electronic mondial.